

Událost – „ek-statický“ moment

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2011](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2011](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 2. 7. 2011
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 2. 7. 2011

Událost – „ek-statický“ moment

Nepravé události jsou odlišné od pravých hlavně v tom, že nejsou vnitřně rozvrhované a integrované – zkrátka že nejsou žádnou skutečnou „jednotou“, nejsou „jedním“. Ale hned vedle toho je tu ještě druhá základní odlišnost: nepravé události se „dějí“ pod rozhodujícím vlivem okolí a zásahů (akcí) zvnějšku, zatímco pravé události se dějí především díky vlastní aktivitě, vlastnímu „úsilí“, vlastní „hybnosti“, tj. díky tomu, že nejsou nesený ani udržovány setrvačností, nýbrž spíše sebe-opouštěním a spěním k něčemu, co tu ještě není, ale co nemůže být ani nijak objasněno (vysvětleno) okolnostmi, tedy něčím „vnějším“. Událost je událostním děním, které bytostně spěje a přechází k tomu, čím samo ještě není, tj. v každém okamžiku, v každé své momentální jsoucnosti se překračuje, protože míří k sobě, ale jakou ještě není a jaká ještě není úplně „obsažena“ ani v tom, čím právě „jest“ (okamžitým „stavu“), ani v tom, čím až dosud „byla“ (v jakémkoli „stavu“ minulém) – a rozhodně ne v čemkoli vnějším, co tu už jest nebo bylo. Tak náleží k bytostné povaze každé pravé události, že v každém okamžiku, že v každé své aktuální fázi vyčnívá, přečnívá, vykračuje ze svého právě daného „stavu“, ze své „danosti“, ze svého „stojí“ jaksí ven, dál, že svůj daný stav v něčem opouští, ponechává za sebou, činí čímsi již minulým, a to ve perspektivě a ve světle toho, čím se nově stává. Toto vyčnívání ven ze sebe má onen ek-statický charakter, který nutně vždy chybí u událostí nepravých. A jen díky tomuto ek-statickému momentu každého událostního dění (na rozdíl od dění neudálostního) můžeme mluvit nejen o bytí příslušného jsoucná-události, ale také o jeho „existenci“, tj. „ex-sistenci“. (Konec konců je původně latinské slovo „existovati“ a „existence“ tvořeno podle řeckého vzoru.) O hromadě (agregátu) nemůžeme proto oprávněně říci, že „jest“ (ve smyslu „bytí“), ani že „existuje“ (ve smyslu ek-statického sebepřesahování či sebepřekračování), neboť právě není „celkem“ a nemá „své“ nitro, bez něhož není žádný celek možný.

(Písek, 110702-1.)